

ingenlunde indfrånke samme til den egentlige Hovedgjenstand, Skolens Andeel af Slagelse Hospitals aarlige rene Indtægt. Sæt nu, at Sagen fik det Udfald, at Byen tildeels vandt Sagen, idet dog dens Paastand om Andeel i Hospitalets Indtægter blev forkastet, at den f. Ex. kun vandt Sagen med Hensyn til de Poster, der omtales i Lovudkastets § 2, saa vilde Loven bortfalde, og de Fordele, som ved Lovudkastet tillægges Byen, vilde den i alt Fald ikke efter denne Lov komme til at nyde godt af. Overalt turde det være lidet heldigt at gjøre en Lovs Anvendelighed afhængig af Udfaldet af en eventuel Proces, hvis Gjenstand ikke bestemt er givet, saa at det end ikke med Sikkerhed kan vides, hvilken Paastand der under samme vil blive nedlagt. Den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste District (Kovsing) gjorde opmærksom paa, at det for Følgernes Skyld med Hensyn til andre Tilfælde kunde være betænkeligt, i Loven at tage et saadant Forbehold, som af Udvalget er foreslaaet. Men ogsaa med Hensyn til selve Slagelse Communes Interesse kan det være betænkeligt, hvilket fremgaaer af, hvad jeg nyligt tillod mig at bemærke. Den høitærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 4de District (Madvig) omtalte, hvis jeg ikke misforstod ham, hvad der vilde indtræde, naar Skolen vandt Sagen; jeg beder, ved Siden heraf, at overveie, hvad Følgen vil kunne blive i det — som jeg ret strax skal komme til — sandsynlige, ja mere end sandsynlige Tilfælde, at Slagelse By ganske tabte Sagen med Hensyn til det, der er Hovedgjenstanden, de $\frac{4}{9}$ af Hospitalets Indtægter. Det kunde da, efter hvad jeg før oplyste, alligevel indtræde, at Loven aldeles faldt bort, og det var da, naar der saaledes havde Dom for, at Byen intet Retskrav havde paa hiin betydelige aarlige Indtægt, vist ingenlunde at stole paa, at de Billighedshensyn, som Lovudkastet har villet der skulde tages, ligesuldt i samme Grad vilde komme Byen tilgode. Dette vilde nu vistnok for Communen være uheldigt; men man bør da ogsaa være varsom med at tage et Forbehold, hvorved der netop gives Byen en særegen Anledning til at betræde en Vej, som

kunde føre til et for den saa lidet fyldestgjørende Resultat.

Jeg tillod mig at betegne det som Noget, der var meer end sandsynligt, at Byens Paastand om, at den omhandlede Andeel af Hospitalets aarlige Indtægter ved Skolens Medlæggelse skulde tilfalde Byen, vilde, hvis Spørgsmaalet skulde afgjøres ved Domstolens, blive forkastet. Dette maa jeg for mit Vedkommende paa det Bestemteste antage. Det ærede Udvalg har selv sagt, at det ikke kan anføre Noget, som kunde svække de Grunde, hvorpaa Lovudkastets Forudsætning støtter sig, at Byen intet Retskrav har paa den lærde Skoles Midler, navnlig de $\frac{4}{9}$ af Hospitals-Indtægterne; men den ærede Ordfører har svøiet til, at, ligesom Udvalget, som han sagde, ikke har været i Besiddelse af juridiske Kræfter, saaledes meente han ogsaa, at det, i det Hele taget, for Thinget vilde have Banffelighed at komme til fuldkommen Klarhed om denne Sag. Det undrer mig ikke, at den ærede sidste Taler i det Foredrag, vi nyligt hørte, ikke har villet udtale nogen bestemt Dom om, at den af ham selv, som daværende Cultusminister, givne Fremstilling i denne Henseende er aldeles afgjørende. Jeg tør imidlertid, dog naturligvis kun som min personlige Mening, udtale, at den virkeligen er dette. Det forekommer mig at maatte være klart for Enhver, som nøie har gennemgaaet den udsørlige og grundige Fremstilling, der indeholdes i Departementstidenden for 1850, Nr. 57 og 58, hvilke Nummere følge med Lovudkastet, at Slagelse By ikke har noget Retskrav paa de ommeldte Indtægter af Hospitalet, og at Byen aldrig kan vente for en saadan Paastand at finde Domstolens Medhold. Jeg maa ogsaa ansee det fuldkommen besvøiet, naar den forrige Cultusminister i sin allerunderdanigste Forestilling har erklæret, som det i Departementstidenden hedder, at han aldeles maa benægte, at Slagelse har noget som helst Retskrav herpaa. De Herrer, som have gjort sig bekendte med de nævnte Nummere af Departementstidenden, ville deraf have erfaret, at, ligesom de lærde Skoler allerede i ældre Tider betragtedes og behandledes som Stats-, og ikke som communale Anstalter, saaledes er